

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه واقعیت مجازی در فرآیند آموزش معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی پایداری در محیط های انسان ساخت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندها:

سید محمدعلی ابطحی - دانشجوی دکتری تخصصی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خواراسگان)، اصفهان، ایران

امیر بهزاد برومند جزی - دانشجوی دکتری تخصصی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خواراسگان)، اصفهان، ایران

سمر حقیقی بروجنی - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خواراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

فناوری در حال تحول و تکامل دائمی است و به طور قابل توجهی بر نحوه رفتار و عملکرد جوامع و همچنین بر روند آموزش و یادگیری تأثیر می‌گذارد. رسانه‌های فیزیکی و آنالوگ یادگیری مانند نقاشی‌های دستی و مکات‌ها در رشتۀ معماری به سرعت با داده‌های مجازی و نقشه‌ها و اطلاعات تولید شده توسط کامپیوتر جایگزین شده‌اند. به منظور تجسم فضایی سازی معماری علاوه بر توسعه درک فضا و اجزای آن، نیاز به آشنایی و استفاده از فناوری‌های به کمک تلفن همراه، روش‌های تعاملی و واقعیت مجازی ضروری به نظر می‌رسد. واقعیت مجازی یک دنیای مصنوعی سه بعدی تعاملی است که به طور گسترده در آموزش معماری گسترش یافته است و به کاربران اجازه می‌دهد در دنیای دیجیتال یا شب به سازی پروژه ساخته نشده غوطه ورشنده و توهمند واقعیت را برایشان ایجاد می‌کند و این پتانسیل را دارد تا به راحتی به دانشجویان معماری و معماران در کنترل طرح‌ها و خروجی‌هایشان از جمله تحلیل، مطالعه، مدیریت، تجسم و ارزیابی کل فرآیند طراحی، کمک کند. به همین منظور، این مقاله به مطالعه و جمع آوری اطلاعات در حوزهٔ نقش و جایگاه واقعیت مجازی در فرآیند آموزش معماری می‌پردازد و به این نتیجه می‌رسد که واقعیت مجازی یک ابزار آموزشی موثر برای مسائل بسیار پیچیده با مفهومی است که نیاز به تجسم و درک فضایی دارند و کاربردهای گسترده‌ای ای در طراحی معماری، ساخت و ساز، نقشه برداری و تحلیل و طراحی سازه‌ها دارد. همچنین با درگیر کردن تجربه‌فضایی دانشجو، فرآیند یاددهی یادگیری را غنی کرده و با تعامل بین شرکتکنندگان و محیط پیش‌بینی شده، منجر به تصمیم‌گیری می‌شود.

کلمات کلیدی:

واقعیت مجازی، فناوری، آموزش معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2004056>
